

[Alfred Jensen.]

ikke kan blive optaget i NATO, og hvorom afdøde statsminister Hans Hedtoft i 1946 sagde: „Den anden verdenskrig er ikke slut, før Francosystemet er styrtet.“ Det er i sandhed et pinligt selskab at blive placeret i, og man skal her gøre sig klart, at trods de mange år, der er gået, siden Franco undertrykte og kvalte det spanske demokrati i blod, har man ikke glemt denne forbrydelse, og at der i det danske folk er en uvilje mod dette system. Det kom også til udtryk, da Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund i december drøftede spørgsmålet om Spaniens optagelse i NATO, hvor de vendte sig imod et sådant medlemskab og gjorde opmærksom på, hvorledes de så på Spanien.

Afsløringen af de spansk-tyske forhandlinger og meddelelsen om, at Vesttyskland har forhandlet med alle sine naboer om baser og forsyningsdepoter, gør det nødvendigt, at folkettinget og offentligheden får besked om de nærmere omstændigheder vedrørende depoter og militært samarbejde.

Det vakte opsigt, pinlig opsigt, at Danmarks udenrigsminister ikke i lighed med sin norske kollega fremkom med en udtalelse om disse forhandlinger og en protest mod oprettelse af samarbejdet mellem Vesttyskland og det fascistiske Spanien. Efter min opfattelse kan denne debat ikke gå til ende, uden at udenrigsministeren har udtalt sig i denne sag og tilkendegivet regeringens stilling til dette overmåde vigtige spørgsmål, og jeg opfordrer udenrigsministeren til hurtigst muligt at tage ordet og give tinget en redegørelse.

Vi nærmer os 15 års dagen for Danmarks befrielse, hvor vi lovede hinanden, at det skulle være slut med Schalburgtage, clearingmord og tyskernes trampen på andre folk, og vi lovede, at vi selv ville være herre i eget hus. Det forlig, der her er til behandling, indordner Danmark militært under de tyske generaler, der hørte med til Hitlers nærmeste medarbejdere, og det åbner landet for den tyske værnemagt. Alt, hvad vi ofrede og kæmpede for i de 5 forbandede år, det sættes nu over styr under påskud af, at Danmark har fælles interesser med den tyske imperialisme, et postulat, som Hitler også anvendte, men aldrig kunne få anerkendt.

Det må ikke ske! Dette samarbejde må afbrydes for fredens og for Danmarks skyld.

Hertil kommer, at den vesttyske oprustning med atomvæbning og anlæg af baser på fremmed grund er krigsforberedelse, der kun kan modvirke afspændingen og tæbruddet i den kolde krig. Med forliget er Danmark på sin vis part i den tyske oprustning. Også af den grund må vi afvise forliget.

Den kommunistiske gruppe afviser også de ændringsforslag, der foreligger.

Ved lovforslagets første behandling gav kommunisterne gennem en dagsorden udtryk for, at Danmark burde sætte ind for Sovjetunionens forslag om afrustning efter aftale, og også for, hvilke praktiske foranstaltninger landet måtte tage. Mulighederne for at få afrustningsforslaget fremmet er absolut ikke blevet ringere siden oktober, man må tværtimod sige, at afspændingen er gået videre. I de nærmeste måneder skal statsminister Khrustjev aflægge besøg i Frankrig og præsident Eisenhower i Sovjetunionen. Topmødet skal finde sted i maj måned i Paris. Alt dette tilsiger forsigtighed med foranstaltninger som dem, lovforslaget er udtryk for. Gennemførelsen af det kan ikke tjene til fremme af afspændingen, men til at holde liv i den kolde krig. Derfor burde man henlægge lovforslaget og sætte ind for, at forhandlingerne ved topmødet resulterer i aftaler om løsning af brændende spørgsmål og om gennem nedrustning at gå i gang med at forberede verdens afrustning, så at oprustningsmidlerne kan bruges til fredelige formål.

Jeg gør igen opmærksom på, hvad jeg indledte med, at Sovjetunionens præsident og Sovjetunionens statsminister og De Forenede Staters præsident erklærede, at de ville sætte ind for at opnå en konstruktiv løsning på afrustningsspørgsmålet. Jeg gør også opmærksom på, at de 3 vestmagter er i færd med at udarbejde forslag til fremlæggelse på topmødet.

Under disse omstændigheder forekommer det os, at det er rimeligt, at forhandlingen om dette lovforslag afbrydes og stilles i bero, til man kan se, hvad der kommer ud af topmødet. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Lannung, at også han oprullede sådanne perspektiver, og bl. a. dette giver